

بسم الله الرحمن الرحيم

افراد پست و فرومایه اندک‌اند و نیکوکاران بسیار

(ترجمه)

از مرداس اسلمی رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«يذهب الصالحون الأول فالأول، وتبقى حثالة كحثة الشعير أو التمر، لا يباليه الله باله» (رواه البخاری)

ترجمه: انسان‌های نیکوکار، یکی پس از دیگری می‌روند و تفاله‌هایی مانند تفاله جو یا خرما (افراد بی‌ارزش) باقی می‌مانند که الله به آن‌ها هیچ توجهی نمی‌نماید.

این حدیث شریف دو گروه از مردم را برای ما معرفی می‌کند که عبارتند از: افراد نیکوکار و فرومایگان.

افراد نیکوکار کسانی هستند که تعدادشان زیاد بوده و به اموری که الله سبحانه و تعالی و رسول بزرگوارش صلی الله علیه وسلم دستور داده‌اند، عمل می‌کنند. اما افراد بی‌ارزش گروه اندک‌اند و زمانی پیدا می‌شوند که تعداد نیکوکاران کم شود و یا آن‌ها در برابر کارهای بدشان سکوت کنند.

افراد نیکوکار کسانی هستند که فقط اسلام را به عنوان دین خود پذیرفته‌اند، قرآن را به حیث راهنمای زندگی خود قرار داده و آخرت را هدف اصلی خود می‌دانند، برای رسیدن به آخرت تلاش کرده و تمام اعمال خود را بخاطر آن انجام می‌دهند. زمانی انسان از دیدگاه شریعت نیکوکار و صالح محسوب می‌شود که به دستورات الله سبحانه و تعالی عمل کرده و به راه و روش رسول الله صلی الله علیه وسلم قدم بگذارد، اما این افراد صالح و نیکوکار همیشه و در هر زمان ثابت نمانده بلکه با توجه به سنت الله سبحانه و تعالی در خلقت تغییر می‌نمایند؛ چراکه هر زمان مردان و همراهان صالح خود را دارد که با افراد نیکوکار همراه شده و به انجام اعمالی که سبب رضایت الله سبحانه و تعالی می‌شود، آن‌ها را یاری می‌دهند.

یعنی وقتی که زمانه صالح باشد، افراد نیکوکار آشکار و غالب می‌شوند و اما اگر زمانه فاسد باشد، افراد بی‌ارزش زیاد شده و برتری می‌یابند. با این حال، این به معنای از بین رفتن کامل صالحان نیست؛ بلکه فساد چنان گسترده می‌شود که به نظر می‌رسد تاریکی و بدی بر نور و نیکی غلبه کرده است. بنابراین ما نباید امید خود را از دست دهیم و شرایط زمانه را غیر قابل تغییر ندانیم.

افراد پست و فرومایه همان طوری که رسول الله صلی الله علیه وسلم در حدیث توصیف کرده‌اند مانند تفاله‌های بی‌فایده‌ای هستند که هیچ ارزشی ندارند و هیچ کس به آن‌ها اهمیت نمی‌دهد، حقیقت و وضعیت‌شان مانند زباله‌ها و پس‌افکنده‌های متعفن است. ما در این روزها این نوع افراد را زیاد می‌بینیم و درباره‌شان زیاد می‌شنویم؛ زیرا این زمان، روزگار آن‌ها است و ایشان مردان این زمانه هستند، این افراد بسیار کم بوده و اکثریت جامعه را صالحان و نیکوکاران تشکیل می‌دهند که شناسایی و تشخیص آن‌ها آسان است.

افراد بی‌ارزش، زمین را فاسد کرده و کسانی که به سخنان‌شان گوش داده و از آن‌ها پیروی می‌کنند را گمراه می‌سازند، آن‌ها زندگی آخرت را به زندگی دنیا سودا نموده و بعضی از آن‌ها زندگی خود را به زندگی دیگران نیز فروخته‌اند. آنان به راه و روش رسول الله صلی الله علیه وسلم حرکت نکرده و برای تطبیق احکام الله سبحانه و تعالی تلاش نمی‌کنند، عمر آن‌ها و کسانی که از آن‌ها پیروی می‌کند بسیار کم است؛ زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إن دولة الظلم ساعة ودولة الحق إلى قيام الساعة»

ترجمه: دولت ظلم یک ساعت است اما دولت حق تا قیامت ادامه خواهد داشت.

از الله سبحانه و تعالی می‌طلبیم که زمانه این انسان‌های ارازل را کوتاه کند، تعدادشان را کم کرده و کارهای‌شان را بی‌تأثیر نماید و ما را نیز از جمله صالحان و نیکوکارانی قرار بدهد که به راه سلف صالح گام برداریم، آنانی که برای برپایی شریعت الله سبحانه و تعالی، اعلای کلمة الله و گسترش عدالت او سبحانه و تعالی تلاش کردند! اللهم امین!